

L'illa de Canet: l'espai protegit mínim

Té l'origen en una resclosa del riu Ter

JOSEP SALA-CULLELL > TEXT

D'acord, no és el Ganges ni el Mississipí, però el Ter també ens ha marcat el paisatge de forma definitiva. Tenir un riu mediterrani implica conviure amb dues pulsions: com aprofitar l'aigua quan n'hi ha poca, i com protegir-se'n quan n'hi ha massa. Si passegeu per qualsevol tram, les infraestructures hidràuliques hi són constants: recs, preses, molins, parets, canals, rescloses, motes. L'origen pot ser grecoromà, medieval o modern, però en continuem fent un ús intensiu, i d'aquesta transformació n'han sorgit espais que han estat reclamats per la natura.

L'illa de Canet n'és un bon exemple. Està situada al costat del poble del mateix nom, al terme municipal de la Tallada, i és l'espai protegit més minúscul del país: no arriba a una hectàrea. L'origen és antròpic, i ve d'un conflicte del segle XVII. Els comtes de Perallada, que controlaven els recs de la riba esquerra del Ter, es van barallar amb el senyor de la baronia de Verges per l'aigua que alimentava els molins, i van decidir construir una resclosa pròpia a Canet. L'acumulació de materials sedimentaris riu amunt va formar l'illa.

L'espai és una bona mostra de bosc de ribera, un dels hàbitats més amenaçats que tenim, amb salzes, verns, àlbers i pollancrees. La fauna hi és nombrosa, i hi viuen esplugabous, corbs marins, martinets de nit, tortugues, ratpenats. Com que l'indret és inaccessible i ningú mai no hi farà res, la nostra administració hi ha apilonat figures de protecció: és una reserva integral de fauna salvatge, forma part del Pla d'Espais d'Interès Natural, de

la Xarxa Natura 2000 i de l'inventari de zones humides de Catalunya, i conté un dels hàbitats d'interès comunitari que marca la Unió Europea. Realment no ens hi posem per poc.

Us proposo una ruta per veure l'illa, i el millor és fer-la una tarda d'estiu. Deixeu el cotxe a Verges, i pregunteu com es va a la Mota, el terraplè que protegeix el poble de les inundacions. No us preocupeu, ho sap tothom, és el lloc oficial de passejada. Amb el sol a l'esquena enfileu direcció Torroella, entre arbredes de pollancrees i mars de blat de moro, i amb el Montgrí sempre visible. L'entrada al terme de la Tallada us el marcarà la gorga del Mas Badia, una bassa que recorda l'antic curs del riu. Seguiu la Mota de Canet fins que veieu un roure immens, solitari al mig

del camí. Busqueu alguna manera d'acostar-vos al riu, i tindreu l'illa al davant. Si decidiu travessar la resclosa vigileu, que rellisca, i d'això ja no me'n faig responsable.

En tornant, podeu passar per Canet. El poble és encisador i envoltat de testimonis de la Guerra Civil. Però sobretot mireu el Ter. Si teniu sort el veureu crescut, imponent, però segurament us el trobareu encongint per les captacions del Pasteral. Tant li fa. Encara que no sigui ni el Ganges ni el Mississipí, és el que tenim.

Josep Sala-Cullell és professor.

>> *L'illa de Canet al bell mig del Ter, prop de Verges.*

